

سنجش سطح و توانایی تکنولوژی صنایع کشور و ارائه راهکارهای توسعه تکنولوژی

حسین علیزاده^۱

تبریز - کوی ولیعصر - خیابان پروین اعتصامی - انتهای ده متری جامی - سازمان مدیریت صنعتی آذربایجان
E-mail: Alizadeh80@yahoo.com

چکیده

رشد اقتصادی یا ثروت مادی یک کشور، اساساً به تولید مقدار کالائی وابسته است که از ترکیب منابع طبیعی، زمینی، سرمایه و نیروی انسانی می‌توان تولید کرد. بنابراین تبدیل منابع طبیعی به منابع تولید شده در فراگردهای جدید توسعه اقتصادی نهفته است و تکنولوژی مغز تمام اینگونه فعالیت‌های تبدیلی است. این ابزار نه تنها عملیات تبدیل را میسر می‌سازد بلکه در اقتصاد جهانی، زیر بنای بقا و رشد بنگاه‌های کسب و کار را فراهم می‌آورد. پیشرفت‌های اخیر تکنولوژیک موجب بروز تغییراتی در زمینه بهره‌وری و هزینه‌ها شده و ساختار جهانی و ملی در زمینه‌هایی همچون تولید، تجارت و اشتغال را دگرگون کرده است. بر این اساس امروزه بنا به اعتقاد استراتژیست‌های دنیای کسب و کار، مهم‌ترین ملاحظه استراتژیک در رقابت اقتصادی و صنعتی بین‌المللی سبقت گرفتن در زمینه مدیریت نوآوری و تکنولوژی است. افزایش مزیت رقابتی هر بنگاه اقتصادی مستلزم افزایش بهبود محتوای تکنولوژیک بکار گرفته شده در عملیات تولیدی آن بنگاه است. این عمل از طریق افزایش پیچیدگی اجزاء تکنولوژی و همچنین سطح انباشت قابلیت‌های تکنولوژیک (یادگیری سازمانی) اتفاق می‌افتد. در این راستا تجزیه و تحلیل و سنجش موقعیت کنونی و تعیین نقاط ضعف و قوت سطح و توانایی تکنولوژی صنایع، نقطه آغازین هر گونه حرکت بهبود و توسعه تکنولوژی محسوب می‌شود. مقاله حاضر در نظر دارد سطح و توانایی تکنولوژی واحدهای صنعتی کشور از طریق ارائه نتایج یک کار پژوهش جامع را مورد بررسی و ارزیابی قرار دهد و با شناساندن نقاط قوت و ضعف تکنولوژی صنایع، پیشنهادهایی به منظور بهبود و توسعه تکنولوژی صنایع ارائه دهد.

واژه‌های کلیدی: تکنولوژی، سطح تکنولوژی، توانایی تکنولوژی، مدل‌های سنجش سطح و توانایی تکنولوژی، ضریب کمک تکنولوژی

مقدمه

نظریات جدید اقتصاد توسعه، وقوع انقلاب صنعتی را تنها در کاربردی شدن علوم پایه قلمداد می‌کنند و علت اصلی رشد شتابان کشورهای تازه صنعتی شده را از بین رفتن شکاف بین دانش علمی و دانش فنی می‌دانند. تکنولوژی کاربرد سیستماتیک علوم و دانش‌های سازماندهی شده برای وظایف عملی و فنی است و فرایند تبدیل داده به ستاده را توضیح می‌دهد، بنابراین کشورهایی که به توسعه صنعتی و اقتصادی می‌اندیشند ناگزیر از توسعه تکنولوژی صنایع خود هستند (نواز شریف: ۱۳۶۷).

۱ - مربی، عضو هیئت علمی و پژوهشی سازمان مدیریت صنعتی - نمایندگی آذربایجان